

andre. (Tsfæring: Hør!). Ja, det er rigtigt; jeg kan ikke nægte, at jeg finder, at de ærede Rigsdagsmænd for Holbø Amt 2den Valgkreds og Svendborg Amt 6te Valgkreds maae trække dette Løs; de maae bære Skylden for, at disse Embedsmænd ikke faae det Lønningstillæg, som de Herrer selv finde, at de bør have. De ærede Rigsdagsmænd finde uden Tvivl, at det er Ministeriet og Landstthinget, der bære Skylden. (En Stemme: Nei, Ministeriet alene!). Nei, om Forladsse, jeg vil dog bede, om Landstthinget maa bære Skylden med Ministeriet; det vilde være aldeles ubilligt, om Skylden ikke blev deelt; jeg vil ikke sige broderligt, men ligeligt mellem det andet Thing og Ministeriet. Men alt dette nytter jo ikke de vedkommende Embedsmænd, derfor faae de ikke den Forbedring i deres Løn, man selv finder, de bør have. Nu sige vi: Deres Misforståelse vil gaae ud over Folkethinget, og de Herrer sige: Den vil gaae ud over Regjeringen og Landstthinget; ja, det er meget godt, lad os ikke trættes derom, lad os opsætte Afgjørelsen af dette Spørgsmaal, til vi komme sammen til Efteraaret; men lad os være enige om, at hvad enten den ene eller den anden har Urret, saa er det jo sikkert, at Resultatet for Embedsmændene vil blive, at de ikke faae den Løn, som man selv finder, de burde have, og tillige blive det, at Skærligheden til de constitutionelle Former ikke kan Andet end svækkes noget hos en Deel af dem, der berøres af denne Omstændighed. Det forekommer mig, som sagt, at man nu om muligt skulde see at glemme Reformen, da der jo ikke kan være Tale om Andet, end at gennemføre den. Dens Rigtighed er jo fra alle Sider anerkjendt, og Grunden til denne Uenighed er jo kun en vis gjensidig Frygt; vi ere noget bange for Folkethingets Indflydelse gennem Finantsloven, og de ærede Herrer ere bange for, at Regjeringen skal gjøre en for stor Indflydelse gjældende. Kunne vi nu ikke lade Alt dette falde bort? Kunne vi nu ikke sige: De have talt nok om Reformen, lad den nu hvile Sommeren over, til vi igjen komme sammen til Efteraaret. Den ærede Rigsdagsmand for Holbø Amt 2den Valgkreds kan jo da til en hvilkensomhelst Lov sige en Para-

graph om, at Retstøbetjentene skulde sættes paa fast Gage, og jeg er overbevist om, at han ogsaa vil gjøre det; han vil bære sig ad ligesom Romeren, der sagde efter enhver Sag, der kom for i Senatet: „Jeg mener, at Carthago skal ødelægges.“ — Spørgsmaalet om Reformen er det Stridsæble, der kan forårsage, at de vedkommende Embedsmænd komme til at undvære den tilfattede Forbedring i deres Løn, men efterat jeg har seet, hvormeget Uidskæberne gjensidig have udtømt sig i disse Dage, har jeg Haab om, at der nu kunde være et Dieblit til roligt Overlæg og til at tage en billig Beslutning ligeoverfor de Embedsmænd, hvorom Loven handler.

M. Sage: Disse mange extraordinære Behandlinger gjøre, at jeg maaskee tør vove en extraordinært Spørgsmaal. For at kun overveie denne Sag, hvad der blev os anfaldet af den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amt 6te Valgkreds, vil det være ikke uigtigt at kjende den Skæbne, der er bleven den foregaaende Sag til Deel i det andet Thing, da det er klart, at den staaer i meget nøie Forbindelse med den foreliggende. Turde jeg derfor driste mig til at spør, om vor høitærede Formand har faaet noget officiel Underretning fra det andet Thing om hin Beslutnings Skæbne?

Formanden: Naar jeg skal olde mig til Ordet „officiel“, saa maa jeg se, at jeg ikke har faaet nogen Underretning, der skal nemlig ikke angaaende de Beslutninger, som noget af Thingene tager i slike Ager, gives officiel Underretning fra det ene Thing til det andet; enhver saadan Beslutning gaaer selvstændig for sig; men Landstthings Formand har derimod meddeelt mig, at Beslutning, der i Landstthinget var foreslaaet angaaende det omhandlede Spørgsmaal, der vedtaget.

M. Sage: Beslutning er altsaa vedtaget i det andet Thing, og er ogsaa vedtaget i dette Thing. Nu kommer det mig, at det vilde være en saa stor Modsigelse, som det vel var muligt, dersom man, efterat have stemt for Beslutningen, vilde stemme imod